

[1] Weet jij toevallig wat jou eerste woordje was? Je bent het natuurlijk zelf vergeten, maar volgens mij heb je twee keuzes. Het was 'mama' of het was 'papa'. Misschien hebben ze er zelfs wel ruzie over gehad, je ouders. 'Nee hoor, luister dan, ze zij duidelijk 'papa'. 'Dat mocht je willen. Ik verstond haar heel goed en ze zei 'mama'. Ik hoop dat ze om je geruzied hebben, want dit is een soort ruzie, die voortkomt uit liefde. Ze zijn zo gek met je, je ouders, dat jouw gebrabbel, en je bedoelt er helemaal niks mee, dat dat voor hun heel belangrijk wordt. Ik gun het je ook, dat ze zo om je gevochten hebben. Want ik weet ook wel dat er ook ouders zijn die het niet interesseert. En als jij daar de littekens van meedraagt kan ik alleen maar zeggen dat ze zo vreselijk fout zaten. Jij was het wel waard, al hun aandacht. Ze hadden wel moeten luisteren, vanaf het begin.

[2] Bij Pinksteren vieren we de geboorte van de kerk. En eigenlijk gebeurt er dan net zo iets. En dan bedoel ik niet dat wonder, dat ze in vreemde talen gingen spreken. Want als ze al in een onbegrijpelijke taal profeteerden, gebrabbel was het niet, want iedereen verstond hun woorden in hun eigen taal. Wat ik bedoel is wat Paulus dus zegt in Romeinen 8. 'U hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met 'Abba, Vader.' Ik zie het voor me. De Geest van God, dat is God zelf die onzichtbaar is maar wel dichtbij, die leidt ons, die trekt ons als een magneet naar God toe. Wat zal er gebeuren? Hoe gaan mensen, hoe gaan wij reageren? Wat is het eerste woord als je opnieuw geboren bent? 'Abba, Vader.'

[3] Dat was me wel wat, zeg, die eerste Pinksterdag. Als buitenstaander kun je het gemakkelijk belachelijk maken. Of als toeschouwer van twintig eeuwen later. Een stelletje menselijke kaarsjes die een beetje door elkaar lopen te roepen. 'Ze zullen wel dronken zijn.' Maar vanmorgen wil ik je vragen om er niet schouderophalend aan voorbij te lopen. Als wij vandaag Pinksteren vieren, dan vieren we de geboorte van de kerk, dat is al heel wat. Maar dat is nog maar een onderdeel van wat daar gebeurt. Want de geboorte van de kerk is maar een onderdeel van Gods nieuwe wereld. En dat begint daar op Pinksteren. Maar dan moet je wel goed kijken: wat is er eigenlijk aan de hand?

[4] Als de God op Pinksteren verschijnt in een hevige windvlaag en in een soort vlammen, dan zit daar voor de goede verstaander ook een echo in van vroeger, heel vroeger, toen het volk Israël nog in z'n kindertijd zat. God had zijn volk zelf bij de hand genomen, omdat ze slaven waren in Egypte.

Dat was niet Gods plan met zijn kinderen. Hij wilde dat ze vrij waren. Hij bracht ze naar een beter land, hun eigen land, het beloofde land. De reis daarheen ging door de woestijn. Om ze toch heel duidelijk te maken dat Hij, hun God, hun Vader was, was Hij persoonlijk met ze meegereisd. Ze hadden een draagbare tempel bij zich, de tabernakel. En daar was God vlakbij. Het bijbelboek Exodus vertelt dat er overdag een wolk aanwezig was en in de nacht een vuur. Dat waren symbolen van God: Hij is bij ons en Hij leidt ons. Geloof me: die vlammen op Pinksteren laten iets zien van dat oude vuur van God.

[5] En er is een echo die nog verder terug gaat. Het is niet de eerste keer dat de Geest van God alle aanwezige mensen vult. Dat had God al eens eerder gedaan, volgens de Bijbel. Bij Adam. 'Toen maakte God, de Heer, de mens. Hij vormde hem uit stof, uit aarde, en blies hem de levensadem in de neus. Zo werd de mens een levend wezen.' Het punt is hier: zonder God is er geen leven. Het is God zelf die de mens vult met leven. Er staat niet bij wat Adams eerste woord geweest is. Ik heb zo'n vermoeden dat het heel erg klonk als abba of papa ofzo. Maar het punt is hier dat die Geest van God van het begin op Pinksteren een nieuw begin maakt. Adam is de zoon van God. Adam heeft zijn Vader in de steek gelaten, de dood tegemoet. God wil als Adams kinderen terug als levende zonen en dochters en zet opnieuw zijn Geest in. God wil onze Vader zijn, Hij is bij ons en Hij leidt ons.

Tegen deze achtergrond krijg je een beetje door wat er met Pinksteren gebeurde. En tegen deze achtergrond krijg je ook grip op wat Paulus erover zegt in Romeinen 8. En in dit tweede deel van de preek wil ik tegen die achtergrond nog een keer lezen wat Paulus nu eigenlijk zegt. 'Broeders en zusters, we hoeven ons niet langer te laten leiden door onze eigen wil. Als u dat wel doet, zult u zeker sterven.' **[6]** Hier heb je opnieuw die echo's uit Genesis, uit het begin. Adam had de keus: vlakbij God blijven en je door Hem laten leiden, of niet. Het symbool van die tweede keus was de boom van kennis van goed en kwaad. En daarvan had God precies dat gezegd: 'Wanneer je daarvan eet, zul je zeker sterven.' En de hele brief aan de Romeinen door heeft Paulus dat benadrukt: dat onze automatische piloot de verkeerde kant op staat. En als wij onszelf laten gaan, daar worden wij geen mooiere mensen van. Dan gaan we de dood tegemoet. Maar hoe kun je die wil herprogrammeren?

'Als u echter uw zondige wil dood door de Geest, zult u leven. Allen die door de Geest van God worden geleid, zijn kinderen van God.' **[7]** Dat waren we dus kwijt. Dat zijn we dus kwijt. Dat we kinderen van God zijn. En ik weet dat je niet mag vloeken, maar hier mag je mogelijk een uitzondering maken. Hierom is al dat gedoe met geloof en met kerk zo belangrijk voor ons. Omdat

het over leven en dood gaat. En niet over vaag spiritueel leven ofzo, maar over het stof, de cellen en moleculen waarvan je lichaam gemaakt is. Hoe mooi het ook is, het gaat allemaal dood. Tenzij de Geest van God in jou aan het werk gaat. Dan is God dichtbij je en Hij leidt je. Dan blijf je leven.

En dat is echt niet alleen iets van de toekomst. 'U hebt de Geest niet ontvangen om opnieuw als slaven in angst te leven, U hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn.' **[8]** Hoor je opnieuw die echo van het Exodusverhaal? We waren slaven in Egypte, maar dat is niet wat God voor zijn kinderen wilde, dus Hij bevrijdde ons. Dat was toen en dat was een model voor de grote bevrijding. Die grote bevrijding is begonnen toen de Geest kwam. De geest van slavernij is angst. Hoe vaak laat jij je leiden door angst? Niet doen, zegt God. Laat je leiden door mijn Geest. En wat zeg jij? 'Ja, Vader.' Serieus. Laat je niet leiden door angst. Je kunt wel bang zijn. God verbiedt geen emoties. Maar laat je er niet door leiden. Laat die automatische piloot van je herprogrammeren.

Zoals Paulus zegt: 'En nu we zijn kinderen zijn, zijn we ook erfgenamen, erfgenamen van God. Samen met Christus zijn we erfgenamen.' **[9]** Opnieuw een echo van de woestijntijd: het beloofde land was toen het erfdeel. Een hele nieuwe wereld is nu ons erfdeel. Dat is de erfenis waarvan jij erfgenaam bent, samen met Christus. In Noord-Amerika rijden van die enorme campers rond. Soms hebben ze deze sticker op de achterbumper: 'I'm spending my children's inheritance.' Ik jaag de erfenis van mijn kinderen erdoor. Nu vind ik dat je zelf mag weten wat je met je geld doet, zolang je natuurlijk 10% weggeeft. Maar als de Geest jou een dochter of een zoon van God maakt en erfgenaam van die wereld die komt... volgens mij daagt de Geest jou dan uit om het omgekeerde te doen. Om vandaag al de erfenis van je Vader uit beginnen te delen. Die wereld van straks wordt een wereld van vrede en recht, van liefde en vreugde. Die erfenis mag jij vandaag uitgeven en hoeveel je er ook door jaagt, het kan niet op, want je krijgt steeds meer. En daar word je een mooi mens van.

'De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn.' **[10]** Ik weet dat God een vraag voor je kan zijn. Ik weet dat het een vraag voor je kan zijn of jij wel bij Hem hoort of Hij bij jou. Ik weet dat het een vraag voor je kan zijn hoe je het nu kunt weten dat je zijn kind bent. Ook voor Paulus is God soms een raadsel. Maar dit weet hij zeker: Hij is bij ons en Hij leidt ons. En de enige manier om verder te komen met de vraag naar wat je relatie met deze God dan is, is Hem aan te spreken met die naam die Hij zelf je op de lippen legt. Abba, Vader. Ik weet heel zeker dat God met al zijn aandacht naar je luistert. Hij is een vader zoals een ouder moet wezen. Wat ik je wil meegeven is dat je het moet blijven doen. Hem aanspreken. En dan ook luisteren. Het feit dat jij God Vader

noemt, dat is al de Geest van God in jou aan het werk. Wees niet verbaasd, als Hij nog veel meer te zeggen heeft. En je hart vult met vrede en recht, liefde en vreugde.

‘U hebt de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met ‘Abba, Vader.’’ Je ziet het voor je. De Geest van God, dat is God zelf die onzichtbaar is maar wel dichtbij, die trekt ons als een magneet naar God toe. Wat zal er gebeuren? Hoe gaan mensen, hoe gaan wij reageren? Wat is het eerste woord als je opnieuw geboren bent? **[11]** ... ‘Abba, Vader’, inderdaad.

Amen.

Wat doet het je, dat je God vader mag noemen?

Heb je een voorbeeld van dat de Geest je geloof bevestigde?

Welk deel van Gods erfenis ga jij deze week alvast uitgeven?